

HISTÒRIES COLOMENQUES

Les claus del Pla Popular

Chema Corral

Historiador

Fa 45 anys que Xavier Valls va presentar el Pla Popular a la seu del Casal de Cultura. Des d'aleshores, Santa Coloma disposaria d'una planificació estratègica, feta amb un gran consens social i polític, que va marcar la gestió dels governs municipals democràtics i els posicionaments del teixit social, durant molts

anys. Entre les propostes més significatives podem citar: la congelació de les llicències de construcció, la recuperació de sòl públic, l'anell circulatori, la construcció de places, parcs, centres cívics i CAPs, el document de l'ensenyament que va ser la base del Pla d'Urgències aprovat pel Parlament el 1981, o convertir l'HES en l'hospital de referència per a la ciutat.

Tres van ser les claus històriques que, de forma interrelacionada, van fer possible l'elaboració del Pla Popular: les mobilitzacions veïnals, la creació de les associacions de veïns i la revisió del Pla Comarcal. El boicot al bus 3, el 1968, i la lluita per l'Ambulatori, el 1971, van contribuir a la formació de les Comissions de Barri (CB) -la primera la del Raval- i a una consciència col·lectiva i una cultura de la reivindicació, que van influir notablement en el desenvolupament de la conflictivitat veïnal posterior.

Segons avancen els anys 70, s'aprofundeix la crisi del franquisme, principalment com a

conseqüència de l'amplitud que anaven adquirint les mobilitzacions a tot arreu, també a Santa Coloma. Per ampliar i canalitzar els moviments de protesta, que s'obrien pas, neixen les AAVV, la primera la del Centre, el gener de 1975. Acollint-se a la Llei d'associacions de 1964, tenien una estructura oberta i legal, amb socis, vocalies i disposaven d'un local i d'un butlletí informatiu.

Tot això no exclouïa la utilització de mitjans il·legals, com les manifestacions.

En aquest context es va presentar, el febrer de 1976, la revisió del Pla Comarcal, que no responia a les demandes veï-

nals. El Pla Popular va ser l'alternativa, que va néixer de la combinació entre la resistència a ser suburbi i les propostes per a ser ciutat. Va ser un exercici de democràcia participativa, on les mobilitzacions i la planificació estratègica anaven de bracet.

Mentre les AAVV reivindicaven, un equip tècnic encapçalat per l'arquitecte Xavier Valls i la geògrafa Maria Josep Olivé, dissenyaven un model de ciutat per superar el suburbi i construir una Santa Coloma més vertebrada urbanísticament, més cohesionada socialment i amb serveis. ♦